

## Torokszorító költészet a színházban – Közönségtalálkozó Kolozsváron

• 2014. március 23., 19:11

Maga javasolta Alekszandr Ivanovics Vvegyenszkij darabját a Kolozsvári Állami Magyar Színház számára, mivel szüksége volt egy „drámai alapra” – fejtette ki Urbán András, a szabadkai Kosztolányi Dezső színház igazgatója az általa rendezett Ivanovék karácsonya című előadást követő közönségtalálkozón.



• Fotó: Biró István

A kolozsvári teátrum igazgató-helyettese, Visky András a vendégrendezőről elmondta, rendkívül „politikus” a gondolkodása, az előadásaiba aktuális problémákat is „becsempész”. „Azt is mondta, igazából mindegy, milyen darabot választunk, úgysem lehet tudni, merrefelé megyünk majd el munka közben” – emlékezett vissza Visky.

A „drámai alaphoz” Urbán és az előadás dramaturgja, Gyarmati Kata több „vendégszöveget” is csatolt, több idézet hangzik el például Szergej Nyecsajev A forradalmárok katekizmusa című művéből is. A rendező bevallotta: foglalkoztatja a kérdés, hogy egy parlamentáris berendezkedésű államban az egyénnek milyen eszközei vannak a rendszer megváltoztatására.

„Az érdekel, hogy az előadásaim mit váltanak ki a közönségből, szeretném gondolkodásra készíteni őket, hiszen az előadás tulajdonképpen a színész és a közönség közötti kapcsolatban születik meg” – fogalmazott Urbán. Szerinte a dekontextualizáció az irodalomnak is része, de a színházban igen erőteljes manapság, hiszen a modern színházban már nem a történet számít.

Az előadás egyik szereplője, Váta Loránd ezzel kapcsolatban elmondta: amikor annak idején a kilencvenes években meg akarták újítani a szentgyörgyi színházat, akkor eldöntötték, hogy „a dolgokat nem nevezik néven”, mert azzal elveszítenék.

„A keresés, a körüljárás, a dolgok titkának megfejtése volt az alapja az ottani közös munkának, és ugyanezt éreztem az Urbán Andrással való közös munkánkban is. Sokszor bizonytalanságban hagyta a színészeket, és éppen ezzel ösztönzött keresésre. Úgy gondolom, hogy egy igazán katartikus, megrázó előadásnak titka kell, hogy legyen” – magyarázta Váta.

Visky szerint Urbán rendezései „a legkegyetlenebb szembesülést jelentik azzal, amik vagyunk, amit létrehoztunk, és amit sokszor teljesen alaptalanul imádunk”. „Torokszorító költészetbe torkollik az előadás” – tette még hozzá.